

יְאִיר בְּרִי

לקט ברכות
בהדלקת האש

ע"פ פסקיו והוראותיו של מרן
הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א
פוסק עדת תימן

יו"ל ע"י

ארגון "אור ההלכה" להפצת מסורת חכמי תימן
בעריכת הצב"י מאיר ליאור לוי יצ"ו

טלפון: 02-6420535

דוא"ל: or@shtaygen.co.il

© כל הזכויות שמורות
כסלו ה'תשע"ד ב'שכ"ה לשטרות

הדלקת נרות שבת

קודם ההדלקה תברך. וטוב לתת תחילה כמה פרוטות לצדקה.

**בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שַׁלְשֶׁת:**

אחר ההדלקה תאמר בקשה זו

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, שְׁפָרוּב רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ תַּחֲוֹן
וְתַחֲוּס וְתַרְחֹם עָלַי וְעַל אִישִׁי (וְעַל אָבִי וְעַל אִמִּי) (וְעַל
בְּנֵי וְעַל בְּנוֹתַי) וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְתַעֲזָרְנוּ לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ. וְתַצַּנֵּנִי לְבָנִים וּבְנֵי בָנִים חֲכָמִים וְנְבוֹנִים, מְאִירִים
בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹתַי, בְּזִכּוֹת הַדְּלָקַת נְרוֹת שַׁבָּת, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר. וְיִהְיוּ יְרֵאֵי אֱלֹהִים,
אֲנָשֵׁי אֱמֶת, זָרַע קֹדֶשׁ, דְּבָקִים בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְגַם לְאִישִׁי
(פְּלוֹנִי בֶן פְּלוֹנִי) תִּשְׁלַח בְּרָכָה רוּחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יָדָיו, וְתַסִּיעֵהוּ בְּעִבּוֹדְךָ וְיִרְאָתְךָ, וְתִשְׁכַּן בֵּינֵינוּ
שְׂכִינְתְּךָ. שְׂמַעְהָ יי תְּפַלְּתֵנוּ וְהַאֲזִינָה לְשׁוֹעַתֵנוּ, וּמִכָּל
צָרָה וְיָגוֹן תַּצִּילֵנוּ, וְתֵן לָנוּ אוֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים
טוֹבִים. וְתַמְלֵא כָּל מְשָׁלוֹת לְבָנוּ וְלֵב כָּל יִשְׂרָאֵל
לְטוֹבָה (כֹּאן יִכּוֹלֵה לְהוֹסִיף בְּקִשׁוֹת כְּרִצּוֹנָה), בְּזִכּוֹת
אֲמוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשׁוֹת שְׂרָה וְרִבְקָה וְרַחֵל וְלֵאָה, וְהָאֵר גִּרְנוּ
שְׂלֵא יִכְבֶּה לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

בימים טובים, מנהיגנו שאין מדליקין נרות מיוחדים לכבוד היום, ואין
מברכין, כמו שפסק מהרי"ץ בפעולת צדיק חלק ג' סימן ע"ר שיש בזה
חשש ברכה לבטלה. וביום הכפורים יש הנוהגים להדליק, אבל ללא ברכה.
לפיכך, יום טוב או יום הכפורים שחלו בשבת, כשמדליקין הגרות אין
מזכירין בברכה אלא להדליק נר שלשבת בלבד, ללא הוספה.

(עיין קידושים והבדלות דף י"ב-י"ד, ושלחן ערוך המקוצר סימן נ"ז
סעיף י"ח, ובספר נר יום טוב המיוחד לבירור ענין זה).

סדר ההבדלה במוצאי שבת

אווחו הכוס בימינו והבשמים בשמאלו ואומר

**כּוּס יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא. וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא:
הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:**

אֵל יְיָ וַיֵּאָר לָנוּ: הִבֵּה לָנוּ עֲזֶרְתּוֹ מִצָּר. וְשׂוֹא תְשׁוּעַת אָדָם:
בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה חַיִּל. וְהוּא יְבוֹס צָרֵינוּ: בְּאֱלֹהִים אֶהְלַל דְּבַר.
בֵּי אֶהְלַל דְּבַר: בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא, מִה יַעֲשֶׂה אָדָם
לִי: קוֹמִי אוֹרִי כִּי בָּא אוֹרְךָ. וּכְבוֹד יְיָ עֲלֶיךָ זָרַח: כִּי הִנֵּה
הַחֲשֵׁךְ יִכְסֶה אֶרֶץ. וְעָרְפֹל לְאֻמִּים. וְעֲלֶיךָ יִזְרַח יְיָ. וּכְבוֹדוֹ
עֲלֶיךָ יִרְאֶה: וְהִלְכוּ גוֹיִם לְאוֹרְךָ. וּמַלְכִים לְנֹגַהּ זָרַחְךָ: לֹא
יָבֵא עוֹד שִׁמְשֵׁךְ, וִירְחֵךְ לֹא יֵאָסֵף. כִּי יְיָ יִהְיֶה לְךָ לְאוֹר
עוֹלָם. וְשִׁלְמוֹ יְמֵי אֲבֹלְךָ: אֵל תִּירָאִי תוֹלַעַת יַעֲקֹב. מִתִּי
יִשְׂרָאֵל. אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ נָאִם יְיָ וְגֹאֲלֶךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: הִנֵּה
שִׁמְתִּיךָ לְמוֹרֵג חַרוֹץ חֲדָשׁ. בַּעַל פִּיפִיּוֹת. תְּדוֹשׁ הָרִים וְתִדְק.
וּגְבֻעוֹת כַּמֵּץ תְּשִׂים: תִּזְרַם וְרוּחַ תְּשָׂאֵם. וּסְעָרָה תְּפִיץ
אֲתָם. וְאַתָּה תִּגְלֵל בֵּי כְּדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל: הַקְטֹן יִהְיֶה
לְאֵלֶיךָ. וְהַצֵּעִיר לְגוֹי עֲצוּם. אֲנִי יְיָ בַּעֲתָה אֲחִישְׁנָה: וְנִדְע
בְּגוֹיִם זָרִעַם. וְצִאֲצִיאֵיהֶם בְּתוֹךְ הָעַמִּים. כָּל רְאִיֵּיהֶם יִפְירוּם.
כִּי הֵם זָרַע בְּרֵךְ יְיָ: שׂוֹשׁ אֲשִׁישׁ בֵּי. תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי, כִּי
הִלְבִּישְׁנִי בְּגָדֵי יִשַׁע. מַעִיל צְדָקָה יַעֲטֵנִי. כַּחֲתָן יִכְהֵן פָּאֵר.
וּכְפֹלֶה תַעֲדָה כְּלִיָּהּ: כִּי כְּאֶרֶץ תּוֹצִיא צְמִיחָה. וּכְגִנָּה זְרוּעִיָּה
תִּצְמִיחַ. כִּן אֲדַנִּי יְהוָה, יִצְמִיחַ צְדָקָה וְתִתְהַלֵּה נֶגֶד כָּל הַגּוֹיִם:
לְיִהוּדִים הִיְתָה אוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן וְיִקְרָ: אֲבָרְכָה אֶת יְיָ
בְּכָל עַת תְּמִיד תִּתְהַלֵּתוּ בְּפִי: שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבְרַכּוּ אֶת יְיָ:

סְבִירֵי מִרְנָן, וְהַשּׁוֹמְעִים עוֹנִים לַחַיִּי.

ומברך בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם,
בוֹרֵא פְרֵי הַגָּפֶן: (אָמֵן)

מעביר הבשמים ליד ימין והכוס לשמאל ומברך

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא עֲצֵי
(או עֲשָׂבִי) (או מִיֵּי) בְּשָׁמַיִם: (אָמֵן)

מניח הבשמים ומברך בעוד הכוס ביד שמאל

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי
הָאֵשׁ: (אָמֵן)

מחזיר הכוס ליד ימין ומברך

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּבַדִּיל בֵּין
קֹדֶשׁ לְחֹל וּבֵין אֹר לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְגוֹיִם
וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בָּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל: (אָמֵן)

סדר הדלקת נרות חנוכה

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שְׁלַחֲנָפָה:
(אָמֵן)

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה
נְסִים לְאַבוֹתֵינוּ, בְּיָמֵים הָהֵם בְּזָמַן הַזֶּה: (אָמֵן)

מליל שני ואילך אינו מברך שהחיינו.

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיֵּנוּ
וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזָמַן הַזֶּה: (אָמֵן)

לאחר שהדליק נר אחד, בעודו עסוק בהדלקת שאר הנרות, אומר

הַנְּרוֹת הַלְלוּ אֱנוּ מַדְלִיקֶיךָ, עַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּסִים וְעַל
הַנְּפִלְאוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּזָמַן הַזֶּה, עַל־
יְדֵי כְהֻנְיָהּ הַקְּדוֹשִׁים. וְכָל שְׁמוֹנַת יָמֵי חֲנֻכָּה, הַנְּרוֹת הַלְלוּ קֹדֶשׁ
הֵם, וְאֵין לָנוּ רְשׁוּת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן, אֶלָּא לְרְאוּתָן בְּלִבְד. כְּדֵי
לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ, עַל נְפִלְאוֹתֶיךָ וְעַל נְסִיךָ וְעַל יְשׁוּעוֹתֶיךָ:

יש נוהגים להוסיף ולומר מזמור זה:

מזמור, שיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוּמָמָהּ יי כִּי דָלִיתָנִי. וְלֹא־
שָׁמַחַת אִיבִי לִי: יי אֱלֹהֵי. שְׁוַעַתִּי אֶלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: יי, הָעֲלִיתָ
מִן־שָׂאוֹל נַפְשִׁי. חֲיִיתָנִי מִיַּרְדֵּי־בֹר: זָמְרוּ לִי חֲסִידָיו,
וְהוֹדוּ לְזָכַר קִדְשׁוֹ: כִּי רָגַע בְּאָפוֹ, חַיִּים בְּרִצּוֹנוֹ. בְּעֶרְבַּ יִלִּין
בְּכִי, וְלִבְקָר רָנָה: וְאֲנִי אָמַרְתִּי בְשָׁלוֹן. בְּל־אֲמוּט לְעוֹלָם:
יי, בְּרִצּוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עִז. הַסְתַּרְתָּ פְּנֵיךָ הַיִּיתִי נִבְהַל:
אֶלֶיךָ יי אֶקְרָא. וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנֵּן: מִה־בָּצַע בְּדָמַי בְּרַדְתִּי אֶל
שַׁחַת. הַיּוֹדֵךָ עֹפֵר, הַיְגִיד אֲמַתְךָ: שָׁמַע יי וַחֲנָנִי. יי, הִיָּה עֵזֶר
לִי: הַפְּכַת מִסְפְּדִי, לְמַחֹל לִי. פִּתַּחַת שָׁקִי, וַתֵּאֲרָנִי שִׁמְחָה:
לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד, וְלֹא יִדָּם. יי אֱלֹהֵי, לְעוֹלָם אֲוֹדֶךָ:

סדר בדיקת ושריפת חמץ

אור לי"ד בניסן מיד לאחר תפילת ערבית, לא יעשה שום מלאכה ולא יאכל ולא ילמוד, אלא ימהר בזריזות לבדוק את כל הבית וכל המקומות שדרך להכניס בהן חמץ. והבדיקה תהיה בנר של־שעוה, וקודם שיבדוק, יברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל בַּעֲוַר חֻמֵּץ:**

ולא יפסיק בדברים שאינם מענייני הבדיקה עד שיגמור לבדוק. ואחר שהשלים לבדוק, ישמור את החמץ שמצא עד למחר. וצריך לבטל החמץ. ועיקר הביטול הוא בלב, שיגמור בליבו שכל חמץ שברשותו הרי הוא כאילו אינו, ושאינו חשוב כלום, והרי הוא כמו עפר וכדבר שאין בו צורך כלל. וכן צריך לומר גם בפיו:

**כָּל חֲמִירָא דְאִיבָא בְּרִשׁוּתִי, דְּלֹא חֲזִיתִיה וְדִלָּא
בִיעֲרַתִּיה, לְהוִי בְּטִיל וְחָשִׁיב כְּעַפְרָא דְאַרְעָא:**

וביום י"ד אחר ארבע שעות עד סוף שעה חמישית,

שורף החמץ ולאחר מכן מבטל ואומר:

**כָּל חֲמִירָא דְאִיבָא בְּרִשׁוּתִי, דְּחֲזִיתִיה וְדִלָּא
חֲזִיתִיה דְּבִיעֲרַתִּיה וְדִלָּא בִיעֲרַתִּיה, לְהוִי בְּטִיל
וְחָשִׁיב כְּעַפְרָא דְאַרְעָא:**

סדר הפרשת חלה

קודם ההפרשה תברך

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַפְרִישׁ* חֻלָּה:

ואז תפריד בידה חתיכה מן העיסה 56 גרם כשיעור ביצה, ותאמר:

”הרי זו חלה”

ולאחר מכן תעטוף החלה בנייר כסף ותשרפנה בנפרד (ולא תחת סיר או בתוך תבנית בתנור). ובשעת הדוחק כשאי אפשר לשרפה, יש לקברה או לעטפה בנייר ולהניחה באשפה. וראוי שתשטוף אחר־כך ידה במים או תקנחנה.

וטוב שתתפלל בשעה שהמצוה בידה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁהַמְצוּה שְׁלֵ-
הַפְרֶשֶׁת חֻלָּה, תִּחְשָׁב כְּאִלּוּ קִימְתֶיהָ בְּכֹל פְּרֻטֶיהָ
וְדִקְדוּקֶיהָ. וְתִחְשָׁב הִרְמַת הַחֻלָּה שְׁאֵנִי מְרִימָה, כְּמוֹ הַקְרֵבָן
שֶׁהַקְרֵב עַל הַמִּזְבֵּחַ, שְׁנֵתִקְבַּל בְּרִצּוֹן. וְכִמוֹ שְׁלֹפְנִים הֵיטָה
הַחֻלָּה נְתוּנָה לְכַפֵּרָה זֹאת לְכַפֵּרַת עֲוֹנוֹת, כִּי תִהְיֶה
לְכַפֵּרָה לְעֲוֹנוֹתֵי, וְאִז אֱהִיָּה כְּאִלּוּ נִלְדַּתִּי מִחֲדָשׁ נִקְיָה מִחֲטָא
וְעוֹן [וְאוֹכַל לֶקִים מִצוֹת שֶׁבַת קִדְּשׁ וְהֵימִים הַטּוֹבִים עִם
בְּעָלִי (וְיִלְדִינוּ), לֵהיוֹת נְזוּגִים מִקְדָּשֵׁת הַיָּמִים הָאֵלֶּה].
וּמֵהַשְּׁפָעֶתָה שְׁלֵ-מִצְוֹת חֻלָּה נִהְיָה (אֲנַחְנוּ וְיִלְדִינוּ) נְזוּגִים
תָּמִיד מִיָּדֶיךָ שְׁלֵ-הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְרוּב רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ,
וּבְרוּב אֱהָבָה, וְשִׂתִּתְקַבַּל מִצְוֹת חֻלָּה כְּאִלּוּ נִתְתִּי מַעֲשֶׂר**.
(וְיִהְיוּ יִלְדֵינוּ צְדִיקִים וְיִרְאִי שָׁמַיִם, וְיִזְדַּעֲי שָׁמוּ יִתְבָּרַךְ).
וְכִשֶׁם שֶׁהֲנִי מִקְיָמַת מִצְוֹת חֻלָּה בְּכֹל לֵב, כִּי יִתְעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשִׁמְרָנִי מִצְעָר וּמִמְכַאֲזָבִים כָּל הַיָּמִים.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן שִׁיבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן:

* וכשמפרישה לאחרים [ברשותם] נוסח הברכה הוא: **על הפרשת חלה:**

** כאן רמוז שורש מצות חלה על פי הנסתר שהיא כנגד המדה העשירית,

מלכות, שכינה, כמבואר ברמב"ן פרשת בראשית, וברבינו בחיי, ושפתי כהן
פרשת שלח לך, ובתשובותי עולת יצחק חלק ג' הרחבתי בזה. יב"ן.

